

HELSINGFORS.—HELSINKI.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

INNEN

Helsingfors. Helsingfors grundlades år 1550 på konung Gustaf Wasas befallning och blef den mest betydande stad vid Finska viken, då Sveaborgs fästning, i medlet af senaste århundrade, uppfördes därinvid. Sin egentliga betydelse och ytter prägel har dock Helsingfors erhållit först efter det staden år 1819 blef bestämd till hufvudstad i Finland. Alt sedan dess har den snabbt tillväxt och förskönats, så att den snart, såväl för sina byggnader som för sitt läge måste räknas bland nordens vackraste städer. Vidstående vy och föregående dubbeldbild framställa utsikter från det nyssupförda, höga brandtornet, därifrån man ser hafsfjärden och skärgården ända till Porkkala samt vida sträckor af det mörkskogiga inlandet.

Гельсингфорсъ. Гельсингфорсъ основанъ въ 1550 г., по приказанию короля Густава Ваза. Когда въ срединѣ прошлаго столѣтія у входа въ гавань была построена крѣпость Свеаборгъ, Гельсингфорсъ сталъ самымъ важнымъ городомъ на финскомъ заливѣ. Нынѣшнее свое значеніе и наружный характеръ Гельсингфорсъ пріобрѣлъ однако лишь по объявленіи его въ 1819 г. главнымъ городомъ Финляндіи. Съ тѣхъ поръ городъ быстро разросся и украсился, такъ что въ скоромъ времени Гельсингфорсъ, какъ по своимъ зданіямъ, такъ и по мѣстоположенію, будетъ однимъ изъ красивѣйшихъ городовъ сѣвера. Помѣщенные здѣсь виды сняты съ недавно построенной высокой пожарной каланчи, откуда видны шхеры и открытое море до мыса Porkkala, а также обширная береговая полоса, поросшая темными лѣсомъ.

Helsingfors. Helsingfors wurde im Jahre 1550 auf Befehl König Gustaf Wasas gegründet und wurde die bedeutendste Stadt am Finnischen Meerbusen, als um die Mitte des vorigen Jahrhunderts in unmittelbarer Nähe der Stadt die Festung Sveaborg erbaut ward. Seine eigentliche Bedeutung und sein äusseres Gepräge erhielt Helsingfors jedoch erst, nachdem es 1819 zur Hauptstadt von Finland auserkoren worden. Seitdem hat die Stadt rasch an Umfang zugenommen und ist stetig verschönert worden, so dass sie sowohl hinsichtlich ihres architektonischen Charakters wie inbezug auf ihre Lage unter die schönsten Städte des Nordens gezählt werden muss. Nebenstehende Ansicht, sowie das vorhergehende Doppelbild geben die Fernsicht von der Plattform des hohen Turmes der Feuerwehr wieder, von wo man das Meer und den Archipel bis nach Porkkala sowie weite Strecken des dunkelbewaldeten Binnenlandes überschaut.

Helsinki. Helsinki perustettiin v. 1550 kuningas Kustaa Vaasan käskystä, ja siitä tuli Suomenlahden tärkein kaupunki, kun viime vuosidahan keskivaiheilla Viaporin linna rakennettiin sen ulkopuolelle. Varsinaisen merkityksensä ja ulkomuotonsa on Helsinki kuitenkin saanut vasta sen jälkeen, kun se v. 1819 määrittiin Suomen pääkaupungiksi. Sen jälkeen on se nopeaan kasvanut ja kaunistunut, niin että se pian sekä rakennustensa että asemansa puolesta on pohjolan somimpia kaupunkeja. Tähän liitetty kuva esittää näköaloja äskeri rakennetusta korkeasta palotornista, johon näkyy kaupunki, meren ulappa, saaristo Porkkalaa myöden ynnä laajat alat tummametsästä sisämaata.

Helsingfors. Helsingfors fut fondé en 1550 par ordre de Gustave Vasa. L'érection, au milieu du siècle dernier, de la forteresse de Svéaborg dans son voisinage immédiat, en fit la ville la plus notable des bords du golfe de Finlande. Mais Helsingfors n'a acquis son importance et son aspect actuels que grâce à son élévation au rang de capitale du pays, en 1819. Depuis ce moment, il s'est rapidement étendu et embelli. Bien bâti et admirablement situé, on doit le compter maintenant parmi les plus belles villes du Nord. Les deux vues que nous en donnons ici sont prises de la haute tour de la nouvelle caserne des pompiers, du sommet de laquelle la vue s'étend, d'un côté, sur la mer et les flots de l'archipel jusqu'à Porkkala, de l'autre, au-delà de la ville, sur les coteaux boisés de l'intérieur.

Helsingfors. Helsingfors was founded in the year 1550, by order of King Gustavus Wasa, and became the most important city on the Gulf of Finland, when, about the middle of the last century, the fortress of Sveaborg was built in its vicinity.

Helsingfors received however its peculiar importance and external characteristics first after the city was in 1819 created Capital of Finland.

Ever since then it has rapidly increased and been so embellished that it must soon be reckoned, both for its buildings and its position, among the fairest cities of the north.

The accompanying view and foregoing double picture delineate two views from the recently built, lofty fire-watch-tower, whence can be seen both bay and seaboard as far as Porkkala, and also vast stretches of the darkly wooded interior of the country.

Pyhäsaari. Ute i öppna Ladoga, vidpass 8 kilometer från Valamo, ligger en ensam ö, som reser sina höga, branta klippstränder likt murar ur vågorna. Den gör ett underbart storslaget och dystert intryck, med sin mörka granskog, sina hafomspolade klippor och sitt ensamma läge. Rundt omkring ön löper en terrass i bärget, en sällsam naturformation, längs hvilken en gångstig leder. Djupt nere brusa Ladogas vågor, och ofvanför reser sig bärget åter med vilda, fantastiska block och utsprång.

Bort från världens strid och äflan flydde hitöfver en gång en eremit, hälgande sitt lif åt andakt och försakelse. Munken som i dag ledsagar turisten, visar vördnadsfull den heliges grotta och det kapell man byggt till hans minne.

Святой островъ. На Ладожскомъ озерѣ, около 8 кил. отъ Валаама, находится одинокій островъ, скалистые высокие берега которого отвѣсно подымаются изъ воды. Мрачный еловый лѣсъ, омываемый волнами скалы и одинокое положеніе острова производятъ величественно сумрачное впечатлѣніе. Вокругъ всего острова образовалась въ скалѣ естественная терраса, — странное явленіе природы, — и по этой террасѣ проходитъ тропинка. Внизу рокочутъ волны Ладожскаго озера, а наверху высятся скалы съ дикими фантастическими выступами.

Въ старину однажды отъ мѣрской суеты удалился сюда пустынникъ, чтобы посвятить свою жизнь молитвѣ и посту. Монахъ, который въ наши дни сопровождаетъ туристовъ при осмотрѣ острова, съ благоговѣніемъ показываетъ пещеру святаго и построенную въ память его часовню.

Die Insel Pyhäsaari. Draussen im offenen Ladoga, ungefähr 8 Kilometer von Valamo, liegt eine einsame Insel, die ihre hohen, abschüssigen Felsenufer gleich Mauern aus den Wogen erhebt. Mit ihrem dunklen Tannenwald, ihren meerumspülten Klippen macht sie in ihrer einsamen Lage einen wunderbar grossartigen und zugleich düstern Eindruck. Um die Insel läuft eine von Felsen gebildete Terrasse, eine merkwürdige Naturformation, längs welcher ein Fusssteg führt. Tief unten brausen die Wogen des Ladoga, hoch oben erhebt sich wieder der Felsen, wilde, phantastische Blöcke und Vorsprünge bildend.

Hierher flüchtete einst aus dem Kampf und der wilden Hast der Welt ein Eremit, sein Leben der Andacht und Kasteiungen weihend. Heute noch zeigt der Mönch, der den Turisten geleitet, ehrfurchtvoll die Grotte des Heiligen und die Kapelle, die zu seinem Andenken erbaut wurde.

Pyhäsaari. Muutaman kilometrin päässä Valamon saaren itäisestä kärjestä on Laatokassa synkän metsän peittämä pieni saari, jonka rannat jyrkinä kalliomuureina ylenevät merestä. Tällä Pyhällä saarella on ammoinista ajoista asunut muutamia Valamon erakoita rukouksessa ja itsensä tutkistelemisessa. Siellä jos missään luonto kehottaakin hartauteen, kun vuorenreunalla kuuset humisevat, aallot loiskivat syväällä alla ja ehtoo-auringo kultaa Valamon maat ja meren aallot, sekä luo hohteensa yleväpiirteisiin kallioseiniin. Vuoriseinän kuvetta kulkee taivaan ja maan välillä kapea polku, jolta on unohtumattoman ylevät näkyalat Laatokalle.

L'ile de Pyhäsaari. En plein Ladoga, à 8 kilomètres environ de Valamo, on rencontre un îlot isolé, dont les bords abrupts s'élèvent comme des murailles du sein des eaux. Son isolement, ses falaises sans cesse battues par les vagues, ses forêts de noirs sapins, font une impression de sombre grandeur. Une sorte de terrasse en corniche, étrange caprice de la nature, borde l'île dans tout son pourtour. D'un côté, à une grande profondeur, jaillit l'écume des vagues qui se brisent, tandis que de l'autre le rocher se dresse en paroi ou surplombe en saillies fantastiques.

On raconte que ce lieu sauvage servit de refuge à un ermite, qui y vécut longtemps dans la solitude et la prière. Aujourd'hui encore, le moine qui accompagne le touriste, lui montre avec respect la grotte qu'habita le saint homme et la chapelle qu'on a élevée à sa mémoire.

Pyhäsaari. Out on the open Lake Ladoga, about 8 kilometres from Valamo, lies a solitary island, which raises its high, steep, rocky shores out of the waves like walls.

It creates a wonderfully grand and gloomy impression, with its dark spruce firs, its seawashed crags and solitary position.

Round about the island runs a terrace in the rock, a rare formation of nature, along which a footpath leads.

Deep down roar the waves of the Ladoga, and above again the hill raises itself, with wild fantastic blocks and projections.

Away from the world's strife and struggle a hermit fled hither once upon a time, hallowing his life to devotion and privation.

The monk who to-day conducts the tourist, shows reverently the holy man's cave and the chapel which has been erected to his memory.

TYP. INST. "STEYRERMÜHL", WIEN.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

Olofsborg. Olofsborg är ett af Finlands vackraste fornminnen. Beläget invid Nyslott, i en för sin naturskönhet känd trakt reser det sina grå murar midt ur den strida ström, som för de nordliga stråtarnas vatten ned till Saima.

Denna borg grundlades år 1475 af Erik Axelsson Tott till gränsens försvar mot ryssarnas infall. Den fick namnet Olofsborg, ty man hoppades, att Sverges skyddshälgon, den helige Olof, genom sitt personliga ingripande skulle skänka de svenska vapnen seger mot fienden. I dessa gränstrakter rasade dåförtiden upphörliga fäjder, och samtidigt som Olofsborg uppfördes, måste fiendtliga anfall tillbakaslås: »en hand bar murslef, och svärd bar en». I dess skydd uppblomstrade småningom det nuvarande Savolaks.

Borgen bevaras numera som ett historiskt minnesmärke af ovanlig skönhet och rikt intresse. Från »Bastion-Dick» och uppe från tornen är utsikten hänförande öfver de med holmar fullströdda, vida fjärdarna.

Замокъ Св. Олафа. Замокъ Св. Олафа является однимъ изъ красивѣйшихъ памятниковъ древности въ Финляндіи. Онъ находится у самаго г. Нейшлота, въ мѣстности, славящейся своею красотой; стѣны его какъ бы выростаютъ изъ быстраго потока, который уносить воды съ-верныхъ озеръ къ Саймскому озеру.

Замокъ этотъ основанъ въ 1475 г. Эрикомъ Аксельсономъ Тоттомъ для защиты границы отъ нападеній русскихъ. Въ этой мѣстности въ то время происходили постоянныя стычки между шведами и русскими, и при постройкѣ замка не разъ приходилось отражать непріятельскія нападенія: „одной рукою клали стѣну, въ другой держали мечъ“.

Нынѣ замокъ св. Олафа сохраняется какъ памятникъ древности, замѣчательный какъ по красотѣ, такъ и по историческимъ воспоминаніямъ.

Olofsborg. Olofsborg ist eines der schönsten Denkmäler Finlands. Bei der Stadt Nyslott, einer durch ihre Naturschönheit bekannten Gegend, gelegen, ragen ihre grauen Mauern mitten aus dem reissenden Strom empor, der die nördlichen Gewässer in den Saima leitet.

Diese Burg wurde im Jahre 1475 von Erik Axelsson Tott gegründet, um die Grenze gegen die Einfälle der Russen zu schützen. In diesen Grenzgegenden tobten dazumal unaufhörliche Fehden und zu gleicher Zeit als Olofsborg aufgeführt wurde, mussten feindliche Angriffe zurückgeschlagen werden.

Die Burg wird nun als ein historisches Denkmal von ungewöhnlicher Schönheit und reichem Interesse gehütet. Von dem »Bastion Dick» und von den Türmen ist die Aussicht über die mit Inseln übersäten weiten Gewässer entzückend.

Olavinlinna. Olavinlinna on Suomen kauneimpia muinaisjäännöksiä. Se on Savonlinnan vieressä luonnonkauneudestaan kuuluisassa seudussa, rakennettu keskelle väkevävirtaista salmea, joka vie Savon vedet Saimaaseen.

Tämän linnan perusti v. 1475 Erik Akselinpoika Tott rajamaiden suoaksi venäläisiä vastaan. Sille annettiin nimeksi Pyhän Olavin linna, koska toivottiin Ruotsin suojeluspyhimyksen, Pyhän Olavin itsen asettuvan siihen taistelemaan vihollisia vastaan. Noilla rajamailla riehuivat silloin alituiset levottomuudet, ja niin on Olavinlinna rakennettu muurilusikka toisessa ja miekka toisessa kädessä. Sen ympärille syntyi sitten Savon maakunta.

Linnaa säilytetään nyt historiallisena muistomerkinä, ja hupaisesti kuluu päivä sen katselimiessä. Tornien ylimmästä kerroksesta ja Pak-susta vallinsarvesta on lumoavat näkyalat Savonlinnan seutujen yli.

Le Château d'Olofsborg (a). Olofsborg est un des plus beaux monuments historiques de la Finlande. Situé près de Nyslott, dans un site célèbre pour sa beauté, ses hautes murailles grises sont baignées par le courant rapide qui conduit au Saima les eaux des bassins septentrionaux.

Ce château fut fondé en 1475 par Erik Axelsson Tott pour la défense de la frontière contre les invasions des Russes. Les luttes étaient incessantes sur la frontière à cette époque, et les ouvriers qui bâissaient Olofsborg durent »d'une main manier la truelle et de l'autre l'épée». C'est à l'abri de ces murailles que se développa peu à peu la culture du Savolaks.

La Finlande conserve aujourd'hui ce vieux château comme un de ses plus beaux et de ses plus intéressants souvenirs historiques. Du »Bastion-Dick» et du sommet de la tour, la vue s'étend sur de vastes lacs tout parsemés d'îlots.

Olofsborg. Olofsborg is one of Finland's finest antiquities. Situated close to Nyslott, in a district famous for its natural beauty, it raises its grey walls out of the rapid stream, which bears the waters of the northern courses to Saima lake.

This castle was founded in 1475 by Erik Axelsson Tott, for the protection of the border against the attacks of the Russians. In these border districts there raged at that period incessant warfare, and simultaneous with the erection of Olofsborg, the attacks of the enemy had to be repelled. Protected thereby the Savolaks of the present was gradually developed.

The castle is now maintained as an historical monument of rare beauty and rich interest. From »Bastion-Dick» and the top of the towers the view is exquisite, over the wide bays dotted full of islands.

Olofsborg. Den äldsta delen af Olofsborg utgöres af tre runda torn i flera våningar rika på minnen från flydda tider. Närmast staden resa sig Klocktornet och Kyrktornet, båda öfver fyrahundra år gamla och bibehållna i nästan ursprungligt skick. Det tredje tornet, benämnt Kiltornet, är uppfört omkring hundra år senare. Två torn af det gamla Olofsborg blefvo fullständigt förstörda, då fästet i medlet af sistlidna århundrade föll i ryssarnas händer. Dessa utvidgade fästningsvärvet med flera bastioner och gjorde äfven andra betydande förändringar. I vårt århundrade öfvergåfvo de helt och hållet borgen, och därefter har finska staten på 1870-talet restaurerat den till ett nationelt minnesmärke. »Bastion-Dick» hvaraf ett hörn är afbildadt här, inreddes till festsal och öfver densamma uppfördes ett utsiktstorn.

Замокъ Св. Олафа. Древнейшая часть замка состоит изъ трехъ круглыхъ башенъ въ нѣсколько этажей, богатыхъ воспоминаніями минувшихъ временъ. Въ сторонѣ, обращенной къ городу, возвышаются башни Клокторнетъ и Черкторнетъ; обѣ онъ построены слишкомъ 400 лѣтъ тому назадъ и сохранились до нашего времени почти въ первоначальномъ видѣ. Третья башня, Чилторнетъ, построена приблизительно сто лѣтъ спустя. Двѣ башни замка были совершенно разрушены при взятіи его русскими въ прошломъ столѣтіи. Послѣ этого укрѣплѣнія были расширены устройствомъ нѣсколькихъ бастіоновъ, кромѣ чего замокъ вообще подвергся значительнымъ измѣненіямъ. Въ настоящемъ столѣтіи замокъ былъ заброшенъ; но затѣмъ въ 70-хъ годахъ, по распоряженію финляндскаго правительства, онъ былъ реставрированъ, какъ национальный памятникъ древности. Въ бастіонѣ „Дикъ“, одинъ уголъ котораго здѣсь изображенъ, устроенъ былъ обширный залъ, а надъ нимъ павильонъ.

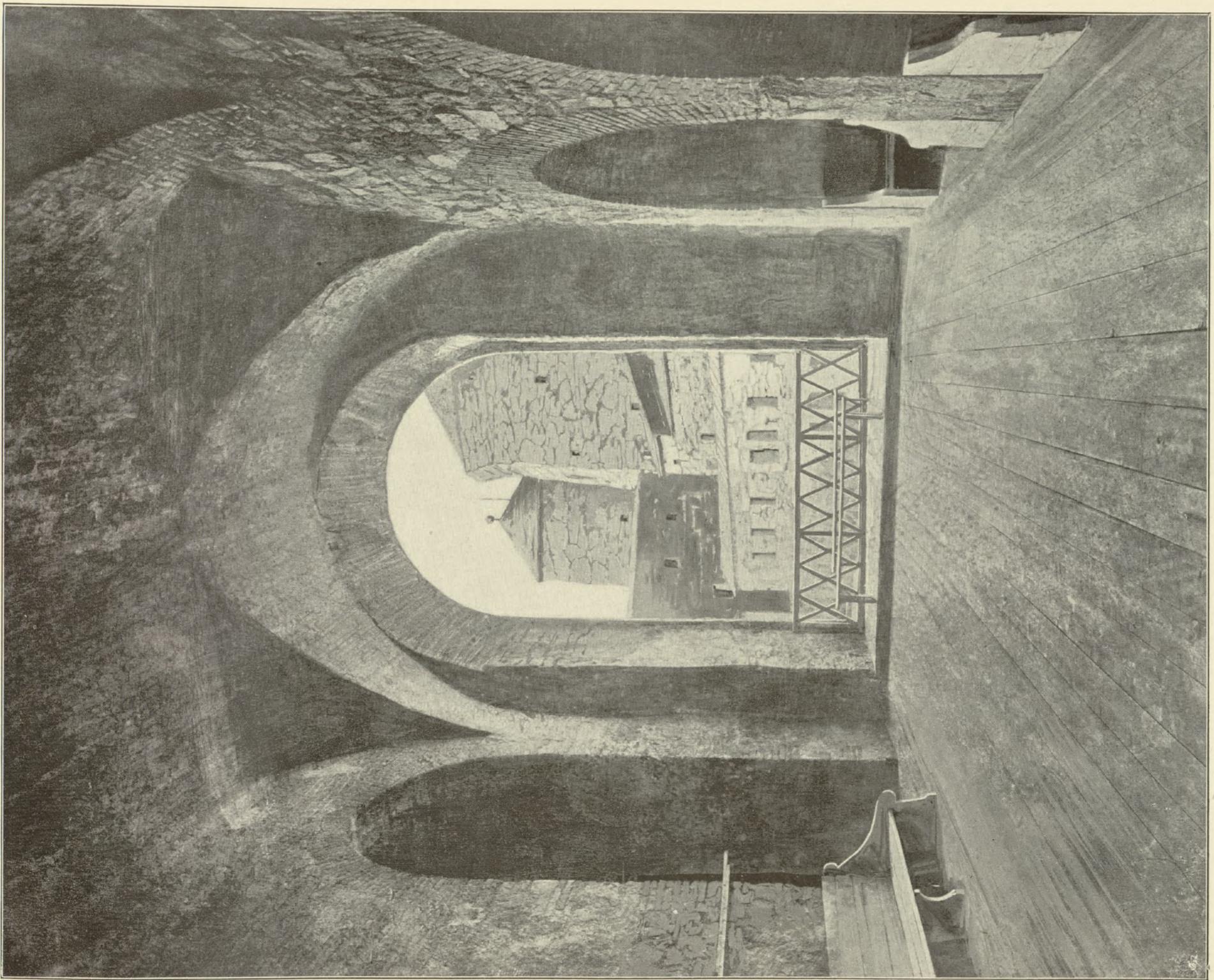
Olofsborg. Den ältesten Teil von Olofsborg bilden 3 runde mehrstöckige Türme, die reich an Andenken aus verflossenen Zeiten sind. Der Stadt am nächsten erhebt sich der »Glockenturm» und der »Kirchenturm», beide über 400 Jahre alt und fast in ihrer ursprünglichen Gestalt erhalten. Der dritte Turm, »Kiltorn» benannt, ist ungefähr 100 Jahre später erbaut. Zwei Türme des alten Olofsborg wurden vollständig zerstört, als die Festung Mitte des vergangenen Jahrhunderts in die Hände der Russen fiel. Dieselben erweiterten die Festungswerke durch einige Bastionen und führten auch sonst bedeutende Veränderungen aus. In unserem Jahrhundert wurde die Burg von ihnen vollständig aufgegeben und in den 70:er Jahren übernahm der finnische Staat die Restauration der Burg, um sie zu einem Nationaldenkmal zu gestalten. Das »Bastion-Dick», dessen eine Ecke hier abgebildet ist, wurde in einen Festsaal verwandelt und über ihm ein Aussichtsturm aufgeführt.

Olavinlinna. Olavinlinnan vanhimmat osat ovat kolme pyöreää tornia, joiden monet kerrokset sisältävät paljon muistorikasta nähtävää menneiltä ajoilta. Lähinnä kaupunkia ovat Kellotorni ja Kirkotorni, joilla on ikää viidettä sataa vuotta, ja jotka ovat säilyneet melkein alkuperäisessä kunnossa. Kolmas torni, jonka nimi on Kiilin torni, on toista sataa vuotta myöhemmin rakennettu. Kaksi tornia on alkuperäisestä linnasta kokonaan hävitety sen jälkeen kuin Olavinlinna menneen vuosisadan keskivaiheilla joutui venäläisten käsiin. Venäläiset laajensivat linnoituksia useilla vallinsarvilla ja muuttivat muutoinkin suressa määrin Olavinlinnan muotoa. Tällä vuosisadalla hylkäsiivät he sen kokonaan, ja sittemmin on Suomen valtio 1870-luvulla korjauttanut linnan säilyttäväksi historiallisena muistomerkinä. Pakku vallinsarvi sisustettiin suureksi tanssitaliksi, josta tässä on kuvattu muuan kolkka, ja sen päälle rakennettiin näkötorni.

Le Château d'Olofsborg. Trois tours rondes aux étages nombreux forment la partie la plus ancienne du château et la plus riche en souvenirs historiques. C'est, faisant face à la ville, la Klocktorn et la Kyrkotorn, vieilles toutes deux de plus de quatre cents ans et conservées presque intactes telles qu'elles furent élevées. La troisième tour, la Kiltorn, date d'environ cent ans plus tard. Deux anciennes tours furent complètement détruites lorsque le château tomba aux mains des Russes, au milieu du siècle dernier. Ceux-ci ajoutèrent à la forteresse plusieurs bastions et y apportèrent encore d'autres changements considérables. Abandonné par eux dans ce siècle, le château fut restauré après 1870 par les soins du gouvernement finlandais et conservé désormais comme monument historique. Le »Bastion-Dick». dont nous reproduisons ici un coin, fut aménagé en salle des fêtes et surmonté d'un belvédère.

Olofsborg. The most ancient portion of Olofsborg consists of three round towers, several stories high, and rich in memories of bygone times. Nearest the town rise the Bell- and Church-towers, both upwards of four hundred years old and preserved in almost their pristine form. The third, called the Wedge tower, is built about a hundred years later. Two towers of the old Olofsborg were utterly destroyed when the fortress fell into the hands of the Russians, in the middle of last century. They extended the fortifications by adding several bastions, and also made other important alterations.

In the present century they evacuated this stronghold altogether, and the Finnish government has subsequently restored it, in 1870, as a national memorial. »Bastion-Dick», of which a corner is here depicted, was fitted up as a banqueting hall, over which a lookout tower was erected.

TYP. INST. "STYRERMÜHL"^a, WIEN.

C. ENGERER & SOHN, VIENNA

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

Punkaharju. Punkaharjus jämna ås erbjuder den skönaste promenad under furornas skuggrika tak, som bildar ett enda, oafbrutet hvalf, medan å ömse sidor sjön glittrar fram likt silfver mellan stammarna. I skogen, hvilken skötes som kronopark, har man gjort fönsterliga ut-huggningar, genom hvilka de härligaste landskapsvyer framträda, en efter annan: aflägsna byar med sina åkerfält och väderkvarnar, blänande fjärdar och lummiga holmar.

Пункахарью. Пункахарью представляет отличное место для прогулокъ. Верхушки сосенъ образуютъ непрерывный тѣнистый сводъ надъ дорогою, а съ обѣихъ сторонъ между стволами просвѣчиваетъ серебристая поверхность озеръ. Въ лѣсу, принадлежащемъ казнѣ, сдѣланы просѣки, въ которыхъ прекраснѣйшіе виды смѣняютъ другъ-друга: то видныются деревни съ пашнями и вѣтреными мельницами, то разстилается далеко озеро, усыпанное зеленѣющими островками.

Punkaharju. Punkaharjus Hügelreihe bietet eine herrliche Gelegenheit zu Spaziergängen unter dem schattigen Dach der Föhren, die ein zusammenhängendes Gewölbe bilden, während links und rechts der See wie Silber zwischen den Stämmen hervorglitzert. In dem Walde, der als Kronsforst verwaltet wird, sind fensterartige Lichtungen ausgeholzt worden, welche in buntem Wechsel die herrlichsten landschaftlichen Aussichten darbieten: ferne Dörfer mit ihren Saatfeldern und Windmühlen, blauende Buchten und lauschige Inseln.

Le maillot que den voudra croire est à son avis

Brodeleye, et que je ne veux pas faire pour le plaisir de la partie

de la partie

Punkaharju. Punkaharjun sileä selkä tarjoo mitä hupaisimman kävelyretken yhtämittaisen havukaton alla, kahden puolen välkkyvien vesien välillä. Metsään, jota hoidetaan kruununpuistona, on aukaistu näköalanaavia vaikuttaville kohdille. Niinpä ilmestyy tavan takaa uusia maisemia nähtäviksi, milloin etäisiä kyliä vainioineen ja tuulimyllyineen, milloin siintäviä selkiä tai tuuheametsäisiä saaria.

Le Punkaharju. Le sommet uni de la longue colline de Punkaharju offre une promenade délicieuse à l'ombre des grands pins, dont les sommets forment en se joignant une voûte ininterrompue, pendant que de chaque côté scintillent entre leurs troncs les eaux argentées des lacs. Dans la forêt, soignée comme le sont les forêts de l'État, on a ménagé des éclaircies qui laissent entrevoir de merveilleux paysages: des villages au milieu des cultures, des moulins à vent, des lacs aux eaux bleues et des flots touffus.

Punkaharju. Punkaharju's level ridge affords the most lovely promenade under a shady roof of pines, which forms one sole unbroken arch, whilst on either side the lake gleams forth like silver through the trees. In the wood, which is treated as a crown park, windowlike glades have been cut, through which the most beautiful landscape views appear, one after another: distant villages with their fields and windmills, ethereally blue waters and leafy islands.

Punkaharju. Frånsedt den vackra naturen och den idylliska utsikten, är Punkaharju äfven annars en synnerligt angenäm vistelseort. Den torra, barrdroftfylda furuskogen gör andedräkten lätt och sinnet gladt, det grönskande hvalfvet skyddar mot regn, och om stormen någongång brusar fram öfver åsen, tonar den blott som musik i trädens toppar. Vid solnedgång samt under mänskensnätter hvilar en underbart fridfull stämning öfver landskapet. Medan nattvinden krusar Saimafjärdens yta och månpelaren leker däröfver, slumrar Puruvesi lugnt i skydd af den höga åsen, och stjärnorna glimma i dess djupa vatten.

Пункахарью. Помимо чудной природы и идиллическихъ видовъ Пункахарью вообще является крайне подходящимъ мѣстомъ для лѣтняго отдыха. Въ сухомъ ароматичномъ воздухѣ сосноваго лѣса и легче дышится, и на душѣ становится легко. Зеленый сводъ служить защитою отъ дождя, и даже, когда проносится буря, она даетъ себя знать только фантастическою музыкою въ верхушкахъ сосенъ. При закатѣ солнца и въ лунныхъ ночи на всей мѣстности лежитъ очаровательно мирный отпечатокъ: отъ ночного вѣтра на Саймскомъ озерѣ подымается зыбь и луна искрясь отражается на его поверхности, а Пурувеси мирно дремлетъ подъ защитою высокаго берега и только звѣзды блестятъ въ его глубокой водѣ.

Punkaharju. Abgesehen von der schönen Natur und den idyllischen Ausblicken ist der Punkaharju auch in anderen Beziehungen ein besonders angenehmer Aufenthaltsort. In dem trockenen, von Nadeln duftenden Kiefernwalde wird uns das Atmen leicht und das Herz froh. Das grünende Gewölbe schützt uns vor Regen und wenn einmal der Sturm über Punkaharju braust, so klingt es blos wie Musik in den Gipfeln der Bäume. Bei Sonnenuntergang und in mondhellhen Nächten ruht eine wunderbar friedliche Stimmung über der Landschaft. Während der Nachtwind die Oberfläche des Saimawassers kräuselt und die Mondsäule auf den Wellen zittert, schlummert der Puruvesi ruhig im Schutz der Hügelkette und die Sterne glitzern in seinen tiefen Wassern.

Punkaharju. Paitsi maisemiaan ja näköalojaan on Punkaharjulla muita aivan omituisia viehätysia. Männikössä kajahtelee ääni raikkaasti, hengitys on kevyttä ja havukatto suojelee sateelta; pitkillä kesäateillakaan eivät jalat kastu hauskalla kävelyretkellä pitkin sen selkää. Kun muualla on vilu ja tuulee kolkosti, niin palaa sinne ikäänsuin kotolämpöiseen, ja tuuli muuttuu musiikkiksi puiden latvoissa. Tyyninä kesältoina vaihtelevat järvillä monenlaiset ihanat valaistukset. Elokuun iltoina vaipuu siellä katselemaan kuparinvärisenä punertavaa taivasta ja vettä, joita tumma havuviheriä reunustaa, elokuun öinä kirkasta kuutamoa.

Le Punkaharju. Même à part la beauté du site et de la vue, le Punkaharju est un séjour très agréable. L'air chargé des senteurs des pins est doux à respirer et dispose les esprits à la joie, la voûte de verdure protège contre l'ondée, et si parfois la tempête passe sur la colline, on ne l'entend que comme une musique dans la couronne des pins. Au coucher du soleil ou sous la pâle lumière de la lune, ce paysage pénètre l'âme d'une délicieuse impression de paix. Tandis que la brise du soir ride la surface du Saima, où la lune trace un sillon d'argent, le Puruvesi sommeille paisiblement à l'abri de la colline et ses eaux profondes reflètent les étoiles.

Punkahárju. Apart from its lovely scenery and its idyllic landscapes, Punkaharju is also for other reasons a peculiarly delightful place of abode. The dry, pine-fragrance filled, firwood makes the breathing easy and the heart glad, the verdant arch supplies protection from rain, and if a storm occasionally rolls along the ridge, it sounds but as music in the tops of the trees. At sunset and on moonlit nights a wonderfully peaceful feeling rests on the landscape. While the night wind ruffles the surface of the Saima waters and the moonpillar plays thereon, Puruvesi slumbers peacefully in the shadow of the lofty ridge, and the stars sparkle in its deep waters.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

TYP. INST. „STEYRER MÜHL“, WIEN

Kaarnesaari. Bland de mest sevärda ställen i Sordavala rika skärgård är jättestenkumlet på Kaarnesaari, beläget c:a 20 kilometer från staden. Vid stranden af det smala sund, som åtskiljer Orjatsaari och Kaarnesaari, reser sig en hög klippa, från hvilken någon gång i uråldriga tider ett väldigt block lossnat och störtat ned i sundet. Mellan detta jätteblock och bärget är en trång vik, där turistbåten glider fram i den djupa skuggan af de höga fjällväggarna. Innerst från viken leder en gångstig förbi stenkumlet upp till bärget, därifrån man har en praktfull utsikt öfver Ladoga och dess höga stränder. Af stort intresse är äfven en rymlig grotta, en af de få, som förekomma i våra granitbärg.

Карнесари. Къ числу наиболѣе достопримѣчательныхъ мѣсть въ окрестностяхъ г. Сердоболи принадлежитъ островъ Карнесари, находящійся на разстояніи приблизительно 20 километровъ отъ города. Узкій проливъ отдѣляетъ Карнесари отъ остр. Орътсари, и здѣсь у самаго берега возвышается высокая скала, отъ которой когда-то въ древности отдѣлилась громадная глыба. Между этой глыбой и скалою остался маленький заливъ, по которому можно проѣхать на лодкѣ въ тѣни высокаго берега. Въ концѣ залива начинается тропинка, ведущая на скалу, съ которой открывается прекрасный видъ на Ладожское озеро и его берега. Значительный интересъ представляетъ также находящаяся на островѣ просторная пещера, одна изъ немногихъ, встрѣчающихся въ гранитныхъ скалахъ Финляндіи.

Kaarnesaari. Zu den sehenswürdigsten Stellen im reichen Archipel von Sordavala gehört der Riesensteinhügel auf der Insel Kaarne-saari, etwa 20 Kilometer von der Stadt entfernt. Am Ufer des schmalen Sundes, der die Inseln Orjatsaari und Kaarnesaari von einander trennt, erhebt sich ein hoher Felsen, von dem sich in uralten Zeiten einmal ein gewaltiger Block losgelöst hat und in die Tiefe gestürzt ist. Zwischen diesem Riesenfelsblock und dem Berge befindet sich eine enge Bucht, wo das Touristenboot im tiefen Schatten der hohen Felsenwände dahingleitet. Am Ende der Bucht führt ein Fusssteg am Steinhügel vorüber hinauf auf den Berg, von wo man eine prachtvolle Aussicht auf den Ladoga und dessen Ufer hat. Von grossem Interesse ist auch eine geräumige Grotte, eine der wenigen, die in unseren Granitbergen vorkommen.

Kaarnesaari. Nähtävimpia paikkoja Sortavalan rikkaassa saaris-tossa on Kaarnesaaren jätiläislouhikko, joka on parinkymmenen kilometrin päässä kaupungista. Orjatsaaren ja Kaarnesaaren väliseen kapeaan sal-meen on vuorenseinästä ennen vanhaan lohjennut pystyn suunnaton kallio-patsas, ja sen alle laskevat huvimatkailijat laivansa, joka siinä ui rantaa kiinni. Lahden pohjukasta vie kivilouhikon läpi vaivalloinen polku vuorelle, josta aukeavat laajat näkyalat Laatokalle ja sen monikukkulaisille rannoille. Paikan viehätyksiin kuuluu vielä avaranlainen luola, yksi niitä harvoja, joita on graniittivuorissamme.

L'ile de Kaarnesaari. Parmi les objets d'intérêt dont abonde l'archipel de Sordavala, l'un des plus remarquables est le cairn géant de l'ile de Kaarnesaari, située à vingt kilomètres environ de la ville. Sur le bord du détroit resserré qui sépare les îles d'Orjatsaari et de Kaarnesaari se dresse un grand rocher d'où un immense bloc s'est détaché à une époque probablement très reculée et s'est précipité dans les eaux du détroit, formant entre le rocher et lui une étroite crique, où le bateau des touristes glisse dans l'ombre des hautes parois. Du fond de cette baie, un sentier, longeant le cairn, conduit au sommet, d'où on a une vue magnifique sur le Ladoga et ses rivages abrupts. On y visite aussi avec intérêt une des rares grottes qu'il y ait dans nos rochers de granit.

Kaarnesaari. Among the places most worth seeing in the profusion of Sordavala's archipelago is the giant cairn on the island of Kaarne-saari, about 20 kilometers from the town.

On the shore of the narrow sound which separates Orjatsaari from Kaarnesaari, a high rock towers aloft, whence once, in pre-historic times, an enormous block has loosened and crashed down into the sound. Between this gigantic block and the mountain is a narrow creek, along which the tourist boat glides in the deep shadow of the lofty crags. Inmost from the creek a path leads past the cairn up the mountain, whence there is a magnificent view of the Ladoga and its lofty shores.

A spacious cave, one of the few to be met with in our granite hills, is also of great interest.

Pyhäsaari. Man gripes af en högtidlig stämning, när man i båt nalkas den lilla bron, som befinner sig under strandens branta klippor.

Från bärget har någon af munkarna redan länge följt med vår färd. Då vi lägga till, framträder ur granskogens dunkel hans allvarliga gestalt med det långa skägget, och långsamt stiger han nedför trappan för att emottaga oss.

Han ledsagar oss kring holmen, för oss längs den väg, som löper utmed bärgets sida och ställvis är byggd öfver afgrunder, på bjälkar fast gjorda vid klippväggen. Han visar oss grottan, där öns förste eremit, Aleksander Sinski bott, och där vaxljusen ständigt brinna.

Святой островъ. Торжественное настроение охватывает путешественника, подъезжающего на лодкѣ къ небольшой пристани, расположенной у крутой скалы. Выдя на берегъ, замѣчаешь почтенного старца съ окладистою бородою, который уже давно увидѣлъ съ горы приближающуюся лодку и теперь медленно спускается по лѣстницѣ на встрѣчу путешественникамъ. По узкой тропинкѣ, которая мѣстами проходитъ по укрѣпленнымъ въ скалѣ бревнамъ, перекинутымъ черезъ пропасть, онъ ведеть насъ къ пещерѣ первого пустынника Александра Синскаго, въ которой теперь всегда горитъ множество свѣчей.

Pyhäsaari. Man wird von einer feierlichen Stimmung ergriffen, wenn man sich in einem Boot der kleinen Brücke nähert, die sich unterhalb der steilen Felsen des Ufers befindet. Von der Spitze des Berges ist einer der Mönche schon lange unserem Kahne mit den Blicken gefolgt. Wenn wir anlegen, tritt seine ernste Gestalt mit dem langen Barte aus dem Dunkel des Fichtenwaldes, und langsam steigt er die Treppe hinab um uns zu empfangen.

Er geleitet uns auf unserem Gange um die Insel, führt uns den Weg, der längs dem Abhang des Berges läuft und stellenweise auf Balken, die an der Felsenwand befestigt sind, über den Abgrund gebaut ist. Er zeigt uns die Grotte, wo der erste Eremit der Insel, Alexander Sinski, gewohnt hat, und wo die Wachslichter beständig brennen.

Pyhäsaari. Juhlallista on veneellä lähestyä pientä laivasiltaa, joka on saaren korkean kalliorannan alla.

Vuorelta on joku erakoista jo kaukaa nähnyt tulomme. Siltaan laskiessamme ilmestyy kuusikin varjosta hänen vakava, parrakas haahmonsa, verkalleen astuen portaita alas rantaan tulijoita vastaanottamaan.

Hän opastaa meitä pitkin saarta, vie polulle, joka seuraa kallion kuvetta ja toisin paikoin on rakennettu ilmaan, vuorenseinämään kiinnitetyjen pienain päälle, sekä näyttää luolan, jossa asui saaren ensimmäinen erakko, Aleksanteri Sinski, ja jossa nyt alati vahakynttilät palavat.

L'ile de Pyhäsaari. On est saisi d'une impression presque solennelle quand on approche en bateau du petit débarcadère qui s'avance au pied des hautes parois de rocher.

Un moine nous a aperçus de la colline et descend à notre rencontre. Comme nous abordons, il sort du sombre bois de sapins et descend l'escalier pour nous recevoir; sa démarche est lente, sa figure, austère; une longue barbe descend sur sa poitrine.

Il nous accompagne autour de l'ile par un chemin qui longe le rocher, par places surplombant l'abîme, appuyé sur des poutres fixées dans le roc. Il nous montre la grotte qu'a habitée le premier ermite, Alexandre Sinski, et où veille sans cesse la lumière des cierges.

Pyhäsaari. One is deeply impressed, as one approaches by boat to the little bridge under the precipitous cliffs by the shore.

Our progress has already been observed some time by one of the monks on the mountain.

As we lay to, his grave form with long flowing beard steps forth from the sombre shade of the sprucefirs, and comes slowly down the stair to receive us.

He conducts us round the island, guides us along the path, which runs round the side of the mountain and in some places is built over the abyss, on beams secured to the face of the cliff. He shows us the cave, where the island's first hermit, Alexander Sinski, dwelt, and where the wax candles are continually kept burning.

TYP. INST. "SPEYERMÜHL*", WIEN.

G. ENDERER & GOOSCHL N.Y.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.

Ristijärvi. Turisten, som dröjer ett par dagar i Sordavalas natursköna trakter, försummar ej att besöka Ristijärvi sjö, hvilken i smala, slingrande bukter smyger fram mellan höga bårg. Från Kirjavalalhti till denna sjö är endast ett par kilometers väg. Vanligen ror man med båt längs sjön, hvarunder man har tillfälle att beundra dess kuperade stränder, beklädda med företrädesvis löfskog. På ett par ställen landstiger man för att betrakta jättestenrösen, hvilka från bårgets topp rasat ned på stranden. Från Ristijärvi fortsättes färdens till det dystra Haukijärvi. På dess strand reser sig Pötsövaarabärget, hvars sluttningar äro kända för sin yppiga och rikhaltiga vegetation och sina lysmaskar. Från dess topp åter kan man se långt bort öfver de vida skogarna, begränsade vid synranden af Ladotas fjärd.

Оз. Ристиярви. Туристы, останавливающиеся на иль сколько дней въ Сердоболи, обязательно посещаютъ оз. Ристиярви, живописно извивающееся между высокими скалами. Отъ Кирьявалахти до Ристиярви всего иль сколько километровъ пути. Чтобы полюбоваться причудливыми, покрытыми преимущественно лиственнымъ лѣсомъ берегами, лучше всего проѣхать по озеру на лодкѣ. Въ иль скоторыхъ мѣстахъ стѣтъ выйти на берегъ и осмотрѣть громадныя глыбы, отдѣлившіяся отъ высокихъ береговыхъ скаль. Изъ Ристиярви можно проѣхать въ сумрачное оз. Хаукиярви. Здѣсь возвышается гора Пэтсвара, славящаяся богатою растительностью и обилиемъ свѣтляковъ. Съ вершины ея открывается обширный видъ на расстилающіеся во всѣ стороны лѣса, а вдали у самаго горизонта виднѣется Ладожское озеро.

Ristijärvi. Der Tourist, der einige Tage in der naturschönen Gegend von Sordavala weilt, sollte es nicht versäumen, den See Ristijärvi zu besuchen, der sich in schmalen, an Windungen reichen Buchten zwischen hohen Bergen dahinschlängelt. Von Kirjavalalhti sind nur ein paar Kilometer bis zu diesem See. Gewöhnlich rudert man zu Boot den See entlang, wobei man Gelegenheit hat dessen hügelige Ufer zu bewundern, die vorzugsweise mit Laubwald bewachsen sind. An einigen Stellen landet man, um die Riesenfelsen in Augenschein zu nehmen, die vom Gipfel des Berges auf das Ufer hinabgerollt sind. Vom Ristijärvi setzt man die Reise nach dem düsteren Haukijärvi fort. An dem Ufer dieses Sees erhebt sich der Berg Pötsövara, dessen Gelände wegen ihrer üppigen Vegetation und ihrer Leuchtkäfer bekannt sind. Von seinem Gipfel wiederum kann man weit über die ausgedehnten Wälder bis zum fernschimmernden Gewässer des Ladoga blicken.

Ristijärvi. Matkailijat, jotka viivähtäväät Sortavalan luonnonihannassa seudussa, eivät jätä käymättä Ristijärveä, joka mutkaisena ja kaapeana luikertelee korkeiden vaarain välillä. Kirjavalahden perukasta on järven päähän vaan parin kilometrin maataival. Tavallisesti soudetaan veneellä pitkin järveä ja ihaillaan sen monikukkulaisia rantoja, jotka enimmäkseen ovat lehdimetsän vallassa; parissa kohden noustaan maihin katsomaan jättiläislouhikoita, jotka ovat vuorten kyljestä kukistuneet rantaan. Järven itäpäistä jatketaan matkaa synkälle Haukkajärvelle ja sen rannalla kohoavalle Pötsövaaralle, jonkarinteitä mainitaan kiiltomadoistaan ja runsaasta monilajisesta kasvullisuudestaan. Pötsövaaralta taas on laajain metsämiden yli näköala, jota taivaanrannalla reunustaa Laatokan ulappa.

Le Ristijärvi. Le touriste qui s'arrête quelques jours dans les pittoresques environs de Sordavala, ne manque pas de visiter le lac de Ristijärvi, dont les eaux resserrées serpentent entre de hautes collines. Deux kilomètres seulement séparent ce lac de Kirjavalalhti. On le parcourt généralement en bateau à rames, ce qui permet d'admirer ses rivages escarpés, revêtus le plus souvent de forêts de bouleaux. En quelques endroits, des rochers écroulés forment d'immenses éboulis. Du Ristijärvi, on continue jusqu'au sombre lac de Haukijärvi. Sur ses bords s'élève la haute colline de Pötsövara, connue pour la riche végétation dont ses pentes sont couvertes et pour l'abondance de vers-luisants qu'on y trouve. De son sommet, la vue s'étend au loin sur d'immenses forêts, bornées à l'horizon par la nappe du Ladoga.

Ristijärvi. The tourist, who lingers a couple of days in the picturesque neighbourhood of Sordavala, will not neglect to visit Ristijärvi lake, which glides along between high hills, in narrow winding bights. The distance from Kirjavalalhti to this lake is only a couple of kilometres. The general route is to row by boat along the lake, in the course of which there are opportunities of admiring its hilly shores, clad for the most part in leafy forest. We go ashore at one or two places to look at the gigantic stone cairns which have rushed down from the top of the hills. The route is continued from Ristijärvi to the gloomy Haukijärvi. On its shore the hill of Pötsövara towers aloft, the slopes whereof are famous for their luxuriant and rich vegetation and their glowworms. From its summit we can see far away over the vast forests, with Ladoga's waters as boundary on the horizon.

Kexholms slott. Det torn, som här afbildats, är den mest anmärkningsvärda lämningen af Kexholms urgamla fäste, hvilket torde ursprungligen grundlagts redan af de hedniska karelarena för att skydda Vuoksen-mynningens förträffliga laxfiske. Därefter har det under århundradenas lopp tillhört än svenskarna, än ryssarna och fått utstå många blodiga strider och belägringar. Förrän Suvanto-näset genombröts, tog Vuoksens vattenmassa denna väg, och slottet stod midt i en brusande ström. Nu har denna ström förbytts till små bäckar, som sakta sorlande slingras fram mellan lummiga holmar.

Självva slottet är förfallet, endast ruiner återstår däraf. Gråa murar, emot hvilka forsens skum fordrom fräste, skymta nu fram mellan grönskande ungskog.

Кексгольмский Замокъ. Изображенная здесь башня составляет самую достопримечательную часть развалинъ древняго Кексгольмскаго замка, который, должно быть, первоначально былъ построенъ еще языческими корелами для защиты богатыхъ лососиныхъ ловель у устья Вуоксена. Впослѣдствіи этотъ замокъ принадлежалъ то шведамъ, то русскимъ; стѣны его были свидѣтелями многихъ кровавыхъ битвъ и упорныхъ осадъ. Въ прежнее время, когда Вуоксень еще не проложилъ себѣ путь черезъ Суванто, — узкую косу, отдѣлявшую его отъ Ладожскаго озера, — замокъ былъ окруженнъ бурнымъ потокомъ, который теперь превратился въ мирно журчащие ручейки, извивающіеся между зеленѣющими островками.

Отъ замка остались только развалины. Сѣдья стѣны его, объ которыя нѣкогда разбивались волны Вуоксена, нынѣ едва видныются изъза разросшагося кругомъ молодаго лѣса.

Das Kexholmer Schloss. Der umstehend abgebildete Turm ist der bemerkenswerteste Überrest der uralten Festung von Kexholm, die ursprünglich wahrscheinlich schon von den heidnischen Karelen angelegt worden ist, um den vortrefflichen Lachsfischfang an der Mündung des Wuoksen zu schützen.

Darnach hat die Festung im Verlauf der Jahrhunderte bald den Schweden, bald den Russen angehört und ist Zeuge vieler blutigen Kämpfe und Belagerungen gewesen. Ehe die Landenge von Suvanto durchbrochen wurde, bahnte sich die Wassermasse des Wuoksen hier ihren Weg, und das Schloss stand mitten in einer brausenden Stromschnelle. Diese Stromschnelle hat sich nun in kleine Bäche verwandelt, die leise murmelnd sich zwischen den schattigen Inseln dahinschlängeln.

Das Schloss selbst ist verfallen, nur Trümmer davon sind übrig. Graue Mauern, gegen die ehemals der Schaum der Stromschnelle spritzte, lugen nun aus dem Laub jungspriessenden Waldes.

Käkisalmen linna. Tähän kuvattu torni on huomattavin jäännös Käkisalmen ikivanhasta linnasta, jonka perustuksen jo pakanalliset karjalaiset lienevät laskeneet suojojakkseen Vuoksen oivallisista lohikalastuksia. Se on sittemmin ollut vuosisatain kuluessa milloin ruotsalaisten, milloin venäläisten hallussa, ja saanut kestäÄ monta veristä taistelua ja piiritystä. Ennen Suvannon taipaleen murtumista kulkivat kaikki Vuoksen vedet sen ohi ja linna seisoi keskellä palavaa koskea. Nyt on entinen koski muuttunut pieniksi puroiksi, jotka vienostivat kierteleväät lehteviä saaria.

Linna itse on ikäkulu ja raunioina. Harmaat muurit, joita vastaan ennen kuohut löivät, pilkottavat nyt esiin vihannoista vesakoista.

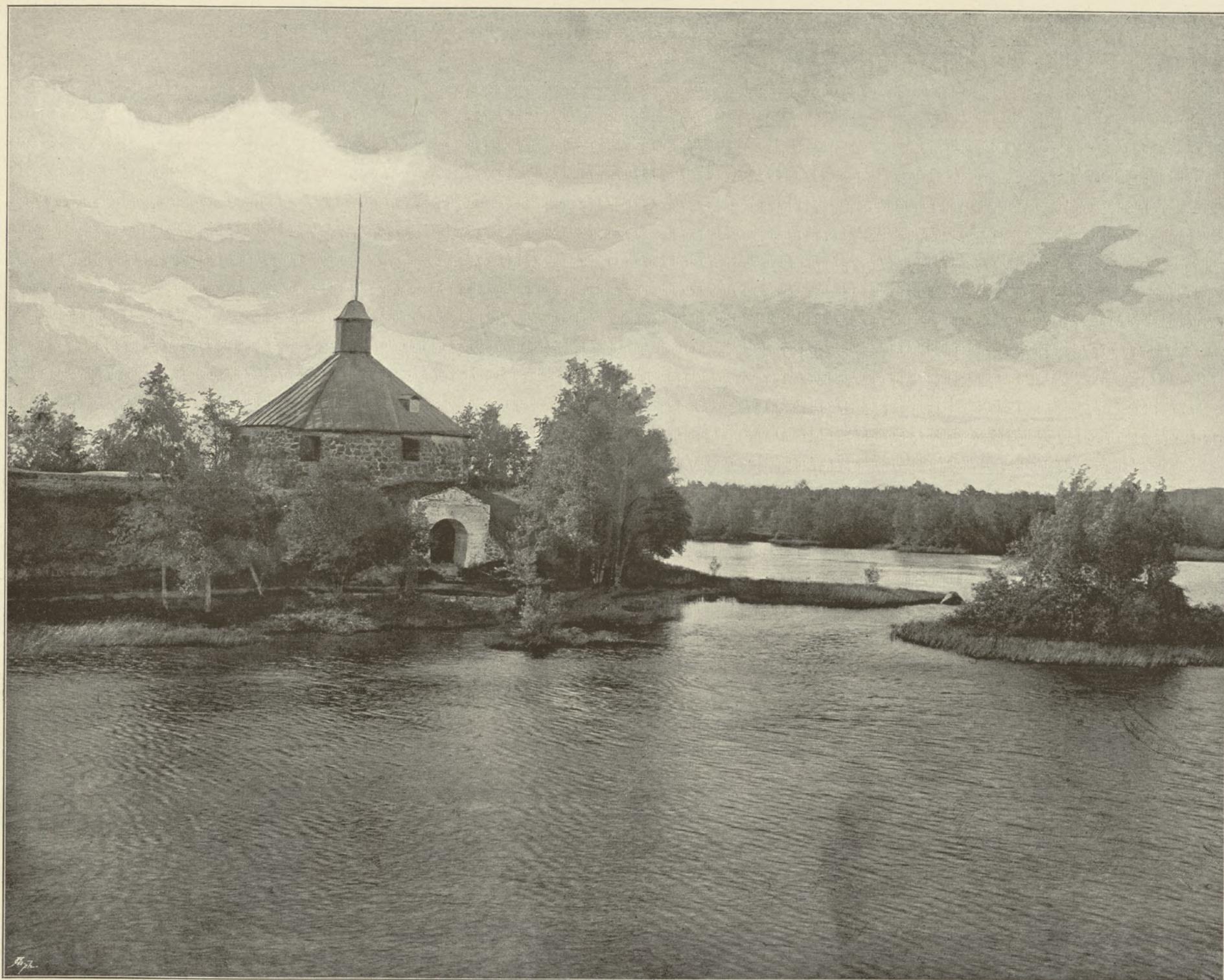
La château de Kexholm. La tour ici reproduite est le reste le plus remarquable de l'antique forteresse de Kexholm, qu'on dit avoir été fondée déjà par les Caréliens de l'époque païenne pour protéger les riches pêcheries de saumon de l'embouchure du Vuoksen. Dans le cours des siècles, cette forteresse a appartenu tantôt aux Suédois, tantôt aux Russes; elle a été témoin de bien des combats sanglants et a soutenu bien des sièges. Avant le percement de l'isthme de Suvanto, la masse des eaux du Vuoksen avaient là leur débouché et le château se trouvait entouré de courants tumultueux. Au lieu de ces rapides, on y voit maintenant de paisibles ruisseaux qui serpentent en murmurant entre des flots touffus.

Du château lui-même, il ne reste que des ruines. Des murailles grises, baignées autrefois par les vagues écumantes, y apparaissent maintenant entre les branches des jeunes arbres.

Kexholm Castle. The tower, depicted here is the most noteworthy relic of Kexholm's ancient stronghold, which is said to have been founded originally by the heathen Carelians for the protection of the excellent salmon fishery at the mouth of the river Vuoksen.

It has thereafter during the course of centuries belonged now to the Swedes and now to the Russians and has had to undergo many bloody fights and sieges. Before Suvantoness was cut through, the waters of Vuoksen came this way, and the castle stood in the middle of the raging current. That current has now been changed into small rivulets, which, gently purring, meander along between leafy islands.

The castle itself is, crumbling to dust, only its ruins remain. Grey walls, against which the foam of the rapids formerly hissed, now peep forth mid verdant groves.

TYP. INST. „STEYRERMÜHL“, WIEN.